

han have en rimelig Frist til at føre dem frem; det maatte man jo give ham.

Imidlertid havde jeg endnu ikke indfriet mit Løfte til Amtmanden om en offentlig Udtalelse om, at hans embedsmæssige Indberetning for mig stod fuldt til Troende. Da der saa i den moderate Presse i Provinsen her fremkom to Artikler angaaende de færøske Forhold, benyttede jeg denne Lejlighed til at lade mig interviewe for at faa sagt dette, som jeg vilde sige til Amtmandens Tilfredsstillelse, at hans embedsmæssige Indberetning for mig stod fuldt til Troende. Det gjorde jeg, og jeg tilføjede saa i Anledning af disse Artikler en Advarsel mod, at man i Almindelighed hernede kom ind paa at skrive saaledes om de færøske Forhold, som der var skrevet i disse Artikler, og som der stadig skrives i et enkelt Blad i København. Forholdet er det, at der paa Færøerne er to Partier, som er omtrent lige store. Men nu er det blevet Tone i en Del af Pressen hernede, at man beskylder det ene Parti for at være dansk-fjendtligt. Naar man tager dem alle over eet og retter Beskyldningen mod Selvstændighedspartiet som Helhed, vil det altsaa sige, at man beskylder ca. den ene Halvdel af Færøernes Beboere for at være dansk-fjendtlig. Det er selvfølgelig en meget alvorlig og for Færingerne meget krænkende Beskyldning, og jeg advarede imod at fremsætte saadanne Beskyldninger offentligt her i Landet og pegede paa, at det gjorde ikke noget godt hernede og kunde kun gøre Fortræd deroppe. Jeg sagde ligeledes, at den hadefulde Maade, hvorpaa Folketingsmand Mortensen blev omtalt i en Del af Pressen her i Byen, uagtet han dog nyder stor Tillid paa Færøerne, hvor han baade er Folketingsmand og Medlem af Lagtinget, kun kunde irritere hans Venner deroppe. Jeg tilføjede, at jeg ønskede naturligvis min politiske Partifælle, Hr. Mortensen, genvalgt, baade fordi han er en efter mit Skøn dygtig Repræsentant for de færøske Interesser, og fordi han har været en god Støtte for Ministeriet, og jeg tilføjede yderligere, at jeg ønskede en Landstingsmand valgt, om hvem det samme gælder. Det er Ordene. Jeg sluttede saa dette Interview med at sige, at man gjorde sig skyldig i en Fejltagelse, naar man opfattede Færingernes Kærlighed til Sprog og Hjemstavn som Tegn paa Danskfjendtlighed. Det er i Virkeligheden det, man gør. Man beskylder Færingerne for paa Grund af den Patriotisme, som er deres egen, og for deres egen Nationalfølelses Skyld for at være fjendtligsindede mod Danmark.

Dette Interview lod jeg som Helhed telegraferere til Amtmanden, thi jeg ansaa det ikke for tilstrækkeligt at telegraferere alene de Linier, som omhandlede ham, for saa kunde han maaske beklage sig over, at han ikke havde faaet fuld Besked. Jeg telegraferede altsaa det hele op til Amtmanden, og jeg ansaa det for mest praktisk at anmode Amtmanden om at give en Kopi af dette Telegram til Folketingsmanden. I hvert Fald i det af mig skrevne Manuskript staaer der ikke noget om „Ordre“ — jeg er ikke saa stor i Udtrykkene, naar jeg henvender mig til Embedsmænd, som sorterer under mig. Jeg kan ikke huske Ordene, men jeg har enten skrevet, at jeg bad ham om det, eller at jeg anmodede ham om det. I min Henvendelse til ham ligger der ikke noget krænkende, og jeg kan ikke begribe, at det skal være krænkende for en Amtmands Værdighed, at han leverer en Genpart af et til ham sendt Telegram til en Mand, som i den Grad besidder sine Medborgeres Agtelse, at han ikke alene er valgt til Medlem af Lagtinget, men ogsaa er Færøernes Repræsentant i Folketinget.

Jeg havde altsaa haft til Hensigt med dette Interview at indfri det Løfte, som jeg havde givet Amtmanden, og haabede efter at have gjort det, at vi levede i den bedste Forstaaelse, da jeg altid er villig til at støtte ham i hans embedsmæssige Virksomhed, og han ikke i sin Egenskab af Amtmand er Politiker. Det er imidlertid sket anderledes. Jeg har faaet et Telegram fra Amtmanden, hvori han tilligemed to Embedsmænd deroppe, Sorenskriveren og Fogeden, telegraferer, at hvis de ikke faar andet „appointment“, vil de om kort Tid indgive Afskedsbegæring med Forklaring. Dette forstaaer jeg ikke ganske. Jeg ser, at man i Bladene oversætter det saaledes, at de paagældende Embedsmænds Mening med Ordet „appointment“ er den, at derved vil udtrykke, at hvis de ikke bliver forflyttet til et andet Embede, begærer de deres Afsked. Men det kan ikke være Meningen, for Embedsmænd kan dog ikke telegraferer, at hvis de ikke bliver forflyttet, vil de have deres Afsked. Hvis de ønsker Forflyttelse, maa de dog først søge, om de kan blive forflyttet, og saa kan der være Tid nok til at begære Afsked bagefter. Jeg er derfor ikke ganske klar over, hvad Telegrammet egentlig indeholder. Jeg har af den Grund, i Anledning af Telegrammets hele Karakter og ogsaa, fordi det bagefter er offentliggjort paa den Maade, som jeg skal komme til i min Slutningsbemærkning, telegraferet saaledes: „Amtmand Rytter,